

POSUDEK OPONENTA DIPLOMNÍ PRÁCE

Téma : New Museum of Architecture / MOA London
Diplomant : Eva Železná
Vedoucí práce : Ing.arch.akad.arch. Jan Hendrych
Škola : FUA TUL
Oponent : Ing.MA. Tomáš Pilař

Eva Železná si vybrala jako téma zadání práce mezinárodní soutěž na přestavbu slavné elektrárny Battersea v Londýně na muzeum architektury. Při osobním představení své práce sama výběr tématu zdůvodnila tím, že chtěla dělat muzeum.....

Úvodní část práce je věnována hledání urbanistického konceptu. Po důkladné a přehledně zdokumentované analýze elektrárny, historie místa a okolního prostoru se diplomantka rozhodla pro cit. „...řešení, které zušlechťuje parkovými úpravami okolní industriální krajinu. Jako protiváhu ke kulturní funkci konverze elektrárny stavím novou v podstatě blokovou urbanistickou strukturu, kam umísťuji městotvorné funkce. „.

Na urbanistickém konceptu pozitivně hodnotím zejména dostavění městské uliční struktury až do těsné blízkosti elektrárny-muzea, které se díky tomu nestane umělým kulturním ghettem v industriální periférii. Blízké umístění nových bloků také vede k tomu, že silueta elektrárny přestává být prvoplánově dominantní. Dobré je také vytvoření jednoznačné nástupní osy do muzea, náměstí mezi řekou a muzeem a nové nábrežní promenády. Terén kolem muzea je navržený jako anglická parková krajina, do podzemí pod terénem jsou umístěna parkoviště a zázemí.

Ve svém textu o splnění soutěžního zadání a umístění rozsáhlého stavebního programu do staré elektrárny diplomantka uvádí, cit. „Nejedná se pouze o klasické muzeum, ale spíše o mnohotvářý prostor s neustále se měnícími interaktivními expozicemi, který je doplněn kavárnami, restauracemi, parky, auditorii, shromažďovacími prostory s možností koncertů atd.“

Tvorba konceptu a splnění citované základní myšlenky do finálního provozního a prostorového konceptu je dokumentováno počátečními skicami a finálními přehlednými schémata. Při řešení konceptu diplomantka shromáždila řadu informací a podkladů o existujících přestavbách industriálních objektů.

Navržený koncept využívá pro naplnění stavebního programu jen objekty bočních lodí mezi komínovými věžemi, centrální prostor zůstává prázdný a je rozdělen na část se zvlněnou krajinou a na část s instalační plochou. Provozní řešení je přehledné, logické a velmi jednoduché, vstupní část je umístěna do východní lodi a navazuje na venkovní nástupní osu v nově navržené blokové zástavbě. Venkovní nástupní osa je omezena betonovou stěnou zataženou až dovnitř muzea, za průchody ve stěně jsou vertikální jádra s výtahy a schodišti. Expozice historické a moderní architektury je ve východní lodi, západní loď má sloužit nové aktuální architektuře jako prostorová laboratoř. Oba expoziční objekty jsou mezi sebou propojeny jen podzemní halou a to proto, aby zůstal volný a nepřerušovaný venkovní centrální prostor. Toto prostorově „čisté“ řešení ale komplikuje veškerou komunikaci mezi oběma loděmi a nutí návštěvníky expozic nové architektury projít dlouhou cestu podzemím podél provozního zázemí muzea. Za nevhodné považuji umístění studovny a čítárny do podzemí východní lodě bez denního osvětlení. Před auditorií jsou nepříliš velké rozptylové prostory a postrádám propojení některých podest stálých expozic nákladovým výtahem s podzemním depotem. Nadzemní velkorysé prostory obou lodí nejsou nově navrženými prvky rozdělovány a členěny, vkládáním jednoduchých objemů a výstavních podest vznikají zajímavé transparentní a variabilní expoziční prostory různých proporcí a atmosfér. Na konceptu velmi pozitivně hodnotím ideu abstraktního prostoru laboratoře architektury v západní lodi, který vystavujícím dnes i v budoucnosti umožní maximální flexibilitu prezentace a použití aktuálních expozičních a prezentačních technologií. Obecně lze říci, že zásahy do původní struktury elektrárny jsou kontextuální a spíše křehké - architektura nových prvků použitím obdobných materiálů a povrchů a inspirací industriálním tvarováním někdy až splývá s původními konstrukcemi, nebo je místy vůči monumentálním proporcím původní stavby příliš subtilní a nepatrná. Jediným výrazným a zásadním zásahem do siluety elektrárny je odstranění fasád střední lodě mezi komínovými věžemi a nahrazení subtilním ocelovým

závěsem, který má být plochou pro instalace umělců. Tento krok považuji za velmi problematický a nešťastný, protože původně kompaktní a ikonická figura elektrárny se rozpadla na dvě části a navržený závěs s okenními rámy jako připomínka původní fasády bohužel není adekvátně silným prvkem, ale spíše divadelní dekorací.

Téma přestavby elektrárny by se dalo uchopit mnohem razantněji, přesto však respektuji zvolený kontextuální způsob rekonverze jako jednu z možných cest, jak toto zadání řešit.

Eva Železná si vybrala ne právě jednoduché, koncepčně náročné a objemem práce rozsáhlé zadání. Právě proto kladně hodnotím, že její základní idea vytvořit z bývalé elektrárny cit. „ dynamické fórum pro společenskou interakci a inspirativní výstavní prostor „ se v průběhu zpracování projektu nerozměnila a je ve výsledném řešení stále jasně čitelná.

Přes některé výše uvedené drobné koncepční a dispoziční nedostatky se domnívám, že stanovené cíle zadání diplomová práce Evy Železné splnila a zvládla kvalitně a kreativně. Práce obsahuje všechny textové a výkresové části, grafické zpracování projektu včetně vizualizací je dobré.

Diplomová práce splňuje požadavky na udělení odpovídajícího akademického titulu a doporučuji ji k obhajobě.

Navrhuji známku „ výborně “ .

04.02.2013

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'T' followed by a long horizontal stroke that curves upwards at the end.

Tomáš Pilar